PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.23 ★ 21. JUN 2012. GOD ★ BESPLATNO ★

Vojska ubija i u miru!

Na vojnom poligonu Pasuljanske livade u ponedeljak su, usled nebrige Vojske, poginuli kadeti Filip Milojević iz sela Gornja Trnava kod Topole i Milina Miletić iz Gornjeg Milanovca. Pored njih, povređeno je još sedam kadeta - dvoje teže i petoro lakše. Njihovim prijateljima i porodicama, kao i prijateljima i porodicama mnoštva vojnika koji su zbog nemara Vojske poginuli na vežbi, ništa neće značiti ni to što su smenjeni komandanti, to što se NATO lutak Šutanovac kune da će stvari biti razjašnjene, pa ni to što je ranjenima u posetu došao i novoizabrani kalif umesto kalifa, Nikolić.

Za Vojsku, ljudi su potrošna roba koje, usled idiotske militarističke i patrijarhalne tradicije, uvek ima dovoljno da popuni sva prazna mesta. Uloga vojske u buržoaskom društvu je ostvarivanje ciljeva vladajuće klase, sprovođenje njihove politike drugim sredstvima – i ona će to raditi bez obzira na žrtve. Nažalost, ovo je samo početak – Vojska Srbije je, kroz svoje rukovodstvo i nastavni kadar u potpunosti integrisana u NATO projekat, i samo je pitanje trenutka kada će i iz inostranstva početi da stižu vesti o povređenim i poginulim vojnicima.

Zabranjuju klerofašiste, a rehabilituju Dragoljuba Mihajlovića

Dok vojska ubija sopstvene kadete, jedna druga organizacija, takođe vezana za vojsku, odnosno njenu obaveštajnu službu, je „zabranjena". U pitanju je klerofašistička organizacija „Obraz", koja dugi niz godina pokušava da sprovodi teror nad slabijima, predstavljajući neformalno krilo državnih represivnih aparata. U tom smislu, i znajući da je osnovana od strane operativaca KOS-a, jasno je da se ne može govoriti o „zabrani" Obraza, već pre o raspuštanju te organizacije. Svoju ulogu ona je odigrala, i država i srpska vladajuća klasa sada imaju nove projekte koji treba da obave slične prljave poslove – od Đilasovih „Dveri", do policijsko-fašističke „Srbske akcije". No, raspuštanje „Obraza" neće kao rezultat imati samo prelivanje dela fašističkog pokreta u druge organizacije, već i početak lova na „radikalnu levicu". U kontekstu šireg evropskog napada na slobodarski pokret, ali i nastavka višegodišnjeg talasa represije protiv revolucionarnog pokreta u Srbiji, vladajuća klasa će sada sve preduzeti da uvede „ravnotežu", i da pokuša da zabrani onu drugu vrstu „ekstremizma" koja je zapravo daleko više brine – radničku klasu koja se organizuje protiv tiranije kapitalističkog sistema. Zbog toga nas neće čuditi ako srpska četnička država ponovo izjednači fašiste i antifašiste, i krene u pohod da zabrani našu i slične organizacije. Sa fašizmom se ne bori „zabranama" države koja je te fašističke pokrete stvorila, već masovnim, solidarnim i organizovanim odgovorom naroda.

Izbori koštali 20 miliona evra

Građani Srbije su prošle godine imali tri puta niži standard od proseka EU, pokazuju podaci evropskog statističkog zavoda Eurostat o bruto domaćem proizvodu po stanovniku, objavljeni u sredu. Kada je reč o realnoj potrošnji po pojedincu, ona je u Srbiji oko dva i po puta niža od proseka EU ili na 44 odsto tog proseka. Srbija je manje privredno razvijena i od Bugarske, koja ima najniži BDP po stanovniku u EU - 45 odsto evropskog proseka, a ima isti nivo potrošnje kao ta zemlja koja je EU pristupila 2007. Srbija je tako po bruto domaćem proizvodu po stanovniku na 35 odsto evropskog proseka.

U takvoj situaciji političke stranke u Srbiji potrošile su oko 20 miliona evra na finansiranje predizborne kampanje iz javnih izvora, odnosno iz budžeta. SNS i DS potrošile po nešto više od četiri miliona evra, Socijalistička partija Srbije nešto više od 1,5 miliona, LDP nešto manje od 900.000 evra, a URS oko 800.000 evra. Naravno, niti jedna od tih političkih partija nije se setila da nam u svojoj umobolnoj predizbornoj kampanji napomene ono što je pre neki dan javno rekao direktor Elektrodistribucije Srbije, Dragomir Marković, koji je saopštio da struja u naredne dve do tri godine „mora" da poskupi i do 80 odsto! „Mora" da poskupi, da bi on i njegovi lopovski pajtaši sa vlasti živeli još lagodnije, na račun naroda. To znači samo jedno – ili ćemo se organizovati i borbeno se suprotstaviti Dragomiru i njemu sličnima, ili će nas žive odrati.

Najava

Protest protiv rehabilitacije ratnog zločinca Dragoljuba Mihailovića

Opljačkano i osiromašeno radništvo, omladina koja je ostavljena bez perspektive, penzioneri na ivici gladi i svi drugi obespravljeni u sadašnjem kapitalističkom poretku treba da prepoznaju ovaj pokušaj rehabilitacije kao jedan od poteza vladajuće klase koji za cilj ima stvaranje ideološkog uporišta sistemu pljačke i ugnjetavanja naroda.

Zbog toga pozivamo sve one koji dele ideale oslobodilačke partizanske borbe, sve dosledne antifašiste, da nam se pridruže na protestu ispred zgrade Višeg suda u Beogradu, u Timočkoj ulici br. 15. u petak u 10 časova.

"U SVOJIM BANKAMA ONI BANČUVAJU SVOJE BANDITSKE KAME I KAMATELIJE..." (Marko Ristić)

Sprema se ofanziva EU protiv antikapitalista

Situacija u Grčkoj vrlo lako može da eskalira ne samo u građanski rat, nego i u opšti klasni rat čije se razmere ne mogu predvideti.

POLICIJSKI TEROR NA ULICAMA GRČKE

U izveštaju Evropola - Evropske policije - ističe se hitnost pokretanja opšte ofanzive protiv antikapitalista. Prema tekstu nedavno objavljenom u ovdašnjem buržoaskom glasilu „Politika”, nivo operativne gotovosti u planiranoj operaciji trebalo je da bude utvrđen u skladu sa ishodom nedavno završenih izbora u Grčkoj. Pripreme su, međutim, ubrzane posle atentata na šefa evropske operativne grupe za Grčku Horsta Rajhebaha, na koga je 16. maja u Potsdamu kraj Berlina bačena zapaljiva bomba.

Ova akcija je započeta pre dve nedelje i može se očekivati intenziviranje u neposrednoj budućnosti. Pod rukovodstvom Savezne kriminalističke službe Nemačke (BKA) i odseka Obaveštajne službe (BND) za unutrašnju bezbednost, uhapšeni su pripadnici anarhističke organizacije „Blek kros Berlin“. Pretpostavlja se da je ova akcija podstakla hapšenja i u Švajcarskoj. Usledila je i nedavna racija na 40 lokacija širom Italije. U Rimu je još 2004. godine osnovana udarna bezbednosno obaveštajna trupa na evropskom nivou – „EU task fors za borbu protiv evroanarhizma“. Zbog nedovoljne efikasnosti, komanda je pre četiri godine prenesena u nemačke ruke. Tako se, u sedištu BKA u Vizbadenu, i u odeljenju BND u Pulahu za suzbijanje terorizma u Nemačkoj, planiraju sve evropske akcije – u saradnji sa Evropskim centrom za obaveštajne analize (Intcen), malo poznatim obaveštajnim telom, proizašlim iz dosadašnjeg Centra za (procenu) situacije (Sitcen).

Insistiranje na hitnom razračunavanju sa anarhistima kazuje da su temelji Evropske unije ozbiljno uzdrmani, najpre krizom, a potom i otporom ekonomskoj okupaciji slobodarskog naroda Grčke. Da li će taj otpor Grka biti slomljen policijskom akcijom evropskih razmera, pod dirigentskom palicom Nemačke, ili će, pak, drugovi iz Grčke stoički izdržati napade, a potom, kako to obično biva, krenuti u kontraofanzivu, pokazaće vreme i to vrlo brzo. Sa druge stane, informacije iz Grčke svedoče o totalnom fijasku kako grčke ekonomije, tako i predstavničko – demokratskog sistema nasilja i pljačke naroda. Grčka ekonomija je već izvesno vreme u rasulu, međutim masovno povlačenje novca iz banaka, koje se pre nekoliko nedelja dogodilo u Grčkoj, pokazalo se kao težak udarac sistemu. Potvrda toga će uskoro stići i u uniformama združenih evropskih policijskih snaga koje imaju zadatak da razbiju anarhistički pokret u Grčkoj i nateraju Grke da se pokore nasrtajima međunarodnih finansijskih institucija koje pokušavaju da na pleća grčkog naroda u velikoj meri svale ne samo izvlačenje Grčke, već i čitave Evrozone iz krize kapitalizma.

Kako odgovoriti na nasilje?

Situacija koja vlada na ulicama Grčke, ali i Španije gde se, da podsetimo, na policiju ispaljuju rakete iz ručnih bacača u borbi za ostvarenje osnovnih prava, pravi je pokazatelj dubine krize kapitalističkog sistema. Ono ka čemu jedno društvo, kakvo je između ostalih i naše, treba da stremi, nikako nije rat, niti krv na ulicama, već sloboda, ravnopravnost, potpuno odsustvo ekonomske eksploatacije i vlasti čoveka nad čovekom. Postoji mnogo načina da se dođe do ostvarenja ovih ideala i samo jedan da se realizacija gore pomenutih ideja zaustavi. To je brutalna sila uperena protiv onih koji se boreći se protiv kapitalizma i takozvanih mera štednje, bore ne samo za golu egzistenciju, već i za budućnost svih generacija koje dolaze posle nas. A na silu vladara, istorija je nebrojano puta pokazala, narod u samoodbrani takođe odgovara silom.

Danas, kada se evropski policijski aparat grupiše i priprema za napad na „neposlušne“ anarhiste; kada su oči čitavog sveta uperene u Grčku u kojoj postoji veoma realna mogućnost lančane reakcije koja bi mogla da potpuno destabilizuje evrozonu i dovede do konačnog sloma evropske ekonomije; kada je beskrajno bogaćenje političke elite postalo zakon, a pravo na život dostojan čoveka retkost, naša dužnost je otpor i solidarnost sa svima protiv kojih su se urotile oružane snage evropskog kapitalizma. Shodno tome, ali uzimajući u obzir i neizvesnost sa kojom narod u Srbiji živi već decenijama, polako ali sigurno raste broj ljudi koji su svesni neophodnosti izgradnje bloka revolucionarne i antiparlamentarne levice koji će u bliskoj budućnosti morati da se odlučno suprotstavi novim „merama štednje“. Stezanje kaiša o kome oni govore više nije stezanje oko struka, već oko vrata. Sa druge strane, situacja u Grčkoj vrlo lako može da eskalira ne samo u građanski rat, nego i u opšti klasni rat čije se eventualne razmere ne mogu sa sigurnošću predvideti, pogotovo imajući u vidu poznatu nestabilnost Balkana.

Slobodan Stamenčić

Generalni štrajk

Štrajk je standardni vid organizovane radničke borbe za bolje uslove života i rada. To je organizovana kolektivna obustava rada koja onemogućava stvaranje profita, što automatski dovodi u direktan sukob sa gazdom i kapitalom. Štrajk je najčešći izraz radničke direktne akcije i jedini zaista efikasan način da se gazda pritisne na ustupke.

Generalni štrajk je zajednička akcija velikog broja radnih kolektiva na nivou cele zemlje. On omogućava radnicima da iznesu šire ekonomske i političke zahteve, koji nisu vezani samo za njihovo preduzeće, uslove rada, neisplaćene plate, itd. Osmočasovno radno vreme, pravo na sindikalno organizovanje, pravo na rad i odmor, kao i neke druge značajnije društvene promene, izborene su generalnim štrajkovima. Generalni štrajk omogućava potpunu blokadu sistema, i zbog toga predstavlja jedan od najborbenijih i najefikasnijih oblika direktne akcije.

Kada su suočeni sa kolektivnom radničkom akcijom, političari i kapitalisti vrlo lako upadaju u stanje panike. Za njih je svaki dan u kome nisu ostvarili profit ravan katastrofi i zato se na sve moguće načine trude da uguše i ublaže štrajkove. Ovo posebno dolazi do izražaja kada potplaćene sindikalne birokrate izdaju radničke interese i od sindikalnog pokreta prave farsu kako bi potpuno pasivizovali radnike i ubedili ih da „šta god da se pokuša, stvari samo mogu da budu još gore, pa je zato bolje ništa ne pokušavati“.

Jednodnevni generalni štrajk

Čak i kada članstvo nekog žutog sindikata insistira da se ide u generalni štrajk, birokrate uvek pokušavaju da razvodne borbu kroz jednodnevni generalni štrajk koji bi trebao da bude upozorenje pred generalni štrajk do ispunjenja zahteva. Međutim, žuti sindikati skoro nikada ne ispune ovu pretnju, tako da se od njih ne može očekivati ništa radikalnije od jednodnevnog generalnog štrajka.

Generalni štrajk do ispunjenja zahteva

Za razliku od jednodnevnih štrajkova, generalni štrajk do ispunjenja zahteva podrazumeva upravo to - potpunu, masovnu obustavu rada do ispunjenja svih zahteva štrajkača: to znači da se gazdama ne „oročuje“ naše delovanje samo na dan, dva ili pet, već im jasno saopštavamo da nećemo početi da radimo sve dok svi naši zahtevi ne budu ispunjeni.

Danas, kada su sve naše fabrike opljačkane, a društvo u rasulu, kada pod okriljem krize koju prave upravo oni, gazde i političari, pokušavaju da nam oduzmu i ovo malo što nam je ostalo – pripremaju nam nova otpuštanja, rast cena i zamrzavanje plata – danas, više nego ikad, potreban nam je generalni štrajk!

Revolucionarni generalni štrajk

Generalni štrajk dovodi politiku na ulice i u fabrike, radnici osećaju neposrednu kontrolu nad svojim radnim mestom, svojim gradom, svojom lokalnom zajednicom. Radnici u preduzeću se bolje upoznaju, a radni kolektivi povezuju se mnogo više nego u uslovima „socijalnog mira“ kada su pod nadzorom gazda, koji uvek pokušavaju da nas međusobno zavade. Generalni štrajk je sredstvo za klasno samoosvešćivanje radničke klase jer omogućava radnicima da isprobaju socijalizam uživo. Sticanje svesti kroz borbu je jedini put masovnog klasnog osvešćenja. Jasno je da reformistička praksa svih levičara koji izlaze na izbore, maštajući o socijalizmu, nije ni za korak učinila bližim uništenje klasnog društva. Takođe, generalni štrajk vrlo očigledno otkriva spregu između gazda, države, medija, policije i sudstva. Narodu postaje jasno da država postoji da bi štitila gazde.

Generalni štrajk, osim toga što garantuje najefikasniju borbu za naša prava, može biti mnogo više od toga. U situaciji zaustavljanja proizvodnje, i zaoštravanja klasnih tenzija, uspešni generalni štrajk masa se nalazi na korak od mnogo dubljih i za napredak čovečanstva bitnijih promena. Generalni štrajk nam može otvoriti vrata drugačijeg sveta, on može da predstavlja uvod u revoluciju - korenitu promenu društva koja će omogućiti ljudima širom planete da počnu da žive slobodno.

Da li ste znali ?

...da 2,2 miliona dece umre svake godine zato što nisu vakcinisana, dok su „humanitarne organizacije“ zauzete prikupljanjem sve više i više donacija?

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Svakome ko pomogne sa više od 500 dinara slaćemo DA na kućnu adresu u narednih šest meseci.

ex-Idolmladih

Uspomene Broja Jedan

Ne, neću vam pričati kako sam onomad naložio Ivicu Dačića na rolovanu pileću i škembiće ili kad sam, tada još nevinom vođi studentskog protesta Čedi Oženi Me dao broj svog dilera. A neću vas daviti ni pričom kako sam onog marta pridržao vrata od zgrade nekom liku sa kutijom za violinu - zgrada beše baš preko puta Vlade.

Ova priča seže u davnu 2000. godinu kada sam hleb nasušni zarađivao u selima između Smedereva i Požarevca radeći kao mlađani nastavnik engleskog. Trudio sam se da moji metodi budu najpozitivniji primer anarhije i antiautoritarnosti u školstvu. Uz to, monotonost lekcija kompezovao sam scenskim i cirkuskim momentima, a oduševljeni učenici raširili su po selima da ima neki tičer koji im otvara totalno drugačije poglede na školu, život, odnose među ljudima... Možda njihov engleski danas nije savršen, ali kat maj hed ako je lošiji od mnogih ministara inostranih poslova - počev od Žike Seljaka, preko Vuka Draškovića pa do prezidenta Tome. Kada sam napuštao posao, nadajući se sreći u velikom prljavom gradu, direktorka jedne od škola me je preklinjala da ostanem - jer nije bitan nikakav engleski jezik, već način na kojih ih učim neke stvari koje se nikada ne uče u školi.

I eto pre neki dan, pročitam jednu od udarnih vesti, pohapšena grupa kriminalaca iz Lugavčine kod Smedereva. Na teret im se stavlja da su otuđili izvesnu količinu slatkiša iz požarevačke fabrike „Bambi“. U dobro isplaniranoj akciji „Napolitanka“ specijalne jedinice za borbu protiv organizovanog kriminala provalile su u šupu jednog od osumljičenih i zatekli ga kako, gušeći se punih usta, otvara četvrtu kutiju „plazme“. Po godištima i inicijalima kriminalaca, shvatih da su dvojica od trojice moji bivši učenici kojima sam predavao kada su bili treći i četvrti razred. Znam, kriv sam! Setih se da sam ih učio da kad si hangri, takoreći starving tu ded, a pored tebe tone hrane, nije greh pozajmiti koji obrok; ako si bos, ne ustručavaj se da ispred praga pozajmiš cipele „na lub“ bogataševe žene kojoj upravo ugrađuju četvrti plakar da bi imala gde da drži tauzend pers ov šuz. I tako sirotim mladićima pao šećer i eto...

A moj stari ortak Dačić, šta će, nema koga da hapsi, pa uhvatio klince sa rukom u džemu. Pa neće Koferče valjda sebe da hapsi na ovu vrućinu, a bazen u Zabeli još nije ni proradio.

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Kulturni centri REX i CZKD; Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE. **KRAGUJEVAC:** Kafane MAGMA i MARKO. **SREMSKA MITROVICA:** Knjižara BUKBAR. **UŽICE:** Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

Masovni protesti u Rimu i Bolonji protiv novih mera štednje

Prošlog vikenda u Italiji je ponovo došlo do masovnih demonstracija. Protest u Rimu, na kome se okupilo oko 200.000 ljudi, protekao je mirno, ali su sukobi s policijom u Bolonji bili žestoki. U tom gradu je kolona demonstranata masivnim transparentom pritisnula kordon policije, prilikom čega je došlo do razmene udaraca preko ovog drvenog paravana. Demonstranti su koristili metalne šipke, pirotehnička sredstva, ali i staro kuhinjsko posuđe, najviše tiganje.

Iz okupljene mase ogorčenih rimskih radnika i građana, neoliberalnom tiraninu premijeru Montiju glasno je poručeno - Ne uništavaj sistem socijalnih davanja! Neposredan povod za ove proteste bilo je prošlonedeljno uvođenje novih još restriktivnijih mera vlade. U centru Rima okupile su se brojne pristalice raznih sindikata, noseći sindikalne zastave i transparente, i preplavivši bukom i šarenilom ulice glavnog grada Italije. Među demonstrantima se mogao jasno čuti stav da ove, sve krvoločnije restriktivne mere ne samo da neće rešiti krizu, već će situaciju u Italiji dovesti do usijanja.

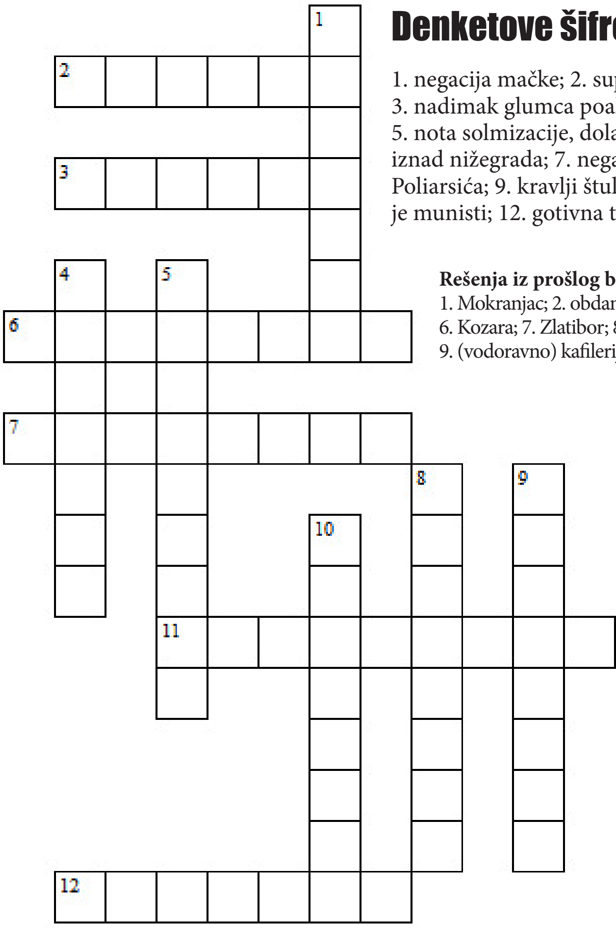
Art-protest na ostrvu Brač – podrška radnicima „Jadrankamena”

16. jun. U Pućištima na ostrvu Braču u Hrvatskoj organizovan je tribinski i umetnički program kao podrška borbi radnika „Jadrankamena” (DA je o ovome pisala u broju 17) protiv stečajne uprave. Program su organizovali umetnici i aktivisti iz raznih delova Hrvatske povezani u neformalnu organizaciju „Mreža solidarnosti“. Uprkos tome što je načelnik opštine dan ranije pokušao da spreči održavanje ove kulturno-umetničke akcije, zahvaljujući velikoj podršci meštana i članova sindikata „Jadrankamena”, postavljena je izložba, prikazan film „Preuzimanje”, o borbi argentinskih radnika za fabrike, i održana tribina na kojoj se govorilo o okupiranju radnih mesta i o direktnoj demokratiji. Većina prisutnih na tribini su se složili da metode borbe protiv korumpirane i nepravedne politike ne mogu biti ograničene samo na ono što je zakonito, jer te zakone donose upravo političari u dogovoru s tajkunima.

U bioskopskoj dvorani, kao i ispred nje, na otvorenom, izloženi su umetnički radovi i transparenti sa nedavnih protestnih skupova širom Hrvatske. Na izloženim transparentima, koji su uglavnom bili u crveno-crnim bojama anarhosindikalizma, mogli su da se pročitaju sledeći slogani: „Stranke su problem, a ne rešenje”, „Želimo da radimo i da upravljamo svojim radom”. Nad ulazom u bioskop pisalo je: „Zauzmi, odbrani, proizvodi – Jadrankamen”.

Dvojica policajaca povređena u incidentu na glasačkom mestu u Atini

17. jun. Dvojica policajaca povređena su u Atini kada je deset osoba maljevima i drvenim palicama napalo prisutne na jednom biračkom mestu, i zapalilo glasačku kutiju. U tom, do sada jedinom prijavljenom incidentu tokom nedavnih izbora u Grčkoj, niko od prisutnih glasača nije povređen, a dvojica povređenih policajaca smešteni su u bolnicu, javlja „Asošijeted pres”.

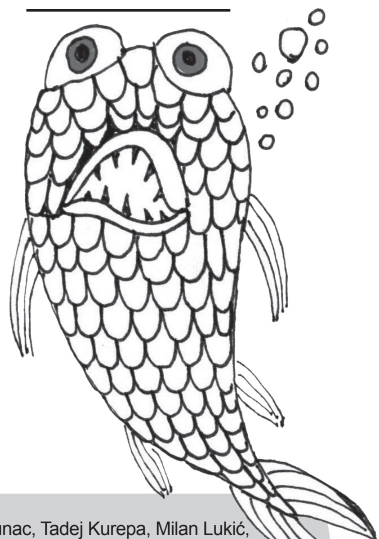

Denketove šifrovane riječi

1. negacija mačke; 2. suprotno je od heteromolja; 3. nadimak glumca poaleksića; 4. ime pevača kitićrama; 5. nota solmizacije, dolazi posle dopublike; 6. mesto iznad nižegrada; 7. negacija dabuloze; 8. nadimak glumca Poliarsića; 9. kravlji štuluk; 10. tor posle kupanja; 11. sličan je munisti; 12. gotivna tura.

Rešenja iz prošlog broja:
1. Mokranjac; 2. obdanište; 3. Subotica; 4. konoplja; 5. gorila; 6. Kozara; 7. Zlatibor; 8. Alabama; 9. (uspravno) kažiprst; 9. (vodoravno) kafilerija; 10. Atlantik; 11. Petrarka.

Omčin kutak

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID 107264780

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/9382-382
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000